

31 iulie – 6 august

Găsind odihna în legăturile de familie

Textul de memorat: „Voi, deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă, ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria, ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei. Amin.” (2 Petru 3:17,18)

Tânărul scruta orizontul. Apoi, în sfârșit, i-a văzut. De câteva zile îi căuta pe frații lui. Pe când se apropia, făcând cu mâna și strigând la grupul de bărbați cu fețele încruntate, a primit orice, numai un salut călduros, nu. *De fapt, frații lui voiau să-l omoare.* Dacă nu ar fi fost Ruben, poate nu ar mai fi existat nicio istorie de povestit. Ruben i-a convins pe restul fraților doar să-l intimideze puțin și să-l arunce într-o fântână fără apă. Mai târziu, Iuda a venit cu marele plan de a scăpa de el și de a face și ceva bani, vânzându-l unor negustori de sclavi care treceau pe acolo.

Ce exemplu de disfuncționalitate familială!

Putem alege multe lucruri în viață, dar nu și propria familie. Nimeni nu este perfect și niciunul dintre noi nu are o familie perfectă și nici relații de familie perfecte. Unii dintre noi suntem binecuvântați cu părinți, frați și alți membri ai familiei care reflectă dragostea lui Dumnezeu, dar mulți trebuie să ne mulțumim cu mai puțin decât idealul. Relațiile de familie sunt adesea complicate și dureroase, lăsându-ne neliniștiți, răniți și împovărați cu o mulțime de bagaje emoționale pe care, la rândul nostru, le descărcăm asupra altora.

Cum putem găsi odihna lui Dumnezeu în acest domeniu al vieții noastre? Săptămâna aceasta ne vom îndrepta atenția spre istoria lui Iosif și a legăturilor lui de familie, ca să-L vedem pe Dumnezeu la lucru, cum aduce vindecare și odihnă emoțională în ciuda relațiilor de familie disfuncționale.

Duminică, 1 august – Disfuncționalități în cămin

Iosif știa câte ceva despre familiile disfuncționale. Începuse deja cu străbunicii săi, Avraam și Sara. Când și-a dat seama că era stearpă, Sara l-a convins pe Avraam să meargă la slujitoarea ei, Agar. Imediat ce Agar a rămas însărcinată, a început rivalitatea. Crescând în această atmosferă, Ismael și Isaac au preluat tensiunea în propriile familii. Isaac a avut grijă să-l favorizeze pe Esau, iar Iacov și-a petrecut viața încercând să câștige dragostea și respectul tatălui său. Mai târziu, Iacov a fost păcălit să se însoare cu două surori care nu s-au înțeles între ele și care s-au luat la întrecere într-o cursă a fertilității, înrolându-le până și pe slujitoarele lor pentru a-i face copii lui Iacov.

1. Recitește desfășurarea evenimentelor în Geneza 34. Ce fel de impact emoțional și relațional aveau să aibă acestea asupra familiei, în general, și asupra tânărului Iosif, în special?

Evident, rivalitatea dintre mame s-a revărsat asupra copiilor, care au crescut gata să se ia la harță. Ca tineri adulți, frații mai mari ai lui Iosif îi masacraseră deja pe toți bărbații din Sihem. Fratele cel mai mare, Ruben, a manifestat un spirit de supremație și de sfidare la adresa tatălui său în vârstă când s-a culcat cu Bilha, servitoarea Rahelei și mama mai multora dintre copiii lui Iacov (Geneza 35:22). Între timp, Iuda, fratele lui Iosif, a confundat-o pe nora lui văduvă cu o prostituată și a sfârșit prin a avea gemeni cu ea (Geneza 38).

Iacov a alimentat și mai mult această tensiune familială prin favoritismul lui vădit față de Iosif, atunci când i-a dat copilului preferat o haină pestriță scumpă (Geneza 37:3). După toate criteriile pe care am vrea să le luăm în considerare, cu siguranță familia patriarhului era una disfuncțională.

2. De ce crezi că Avraam, Isaac și Iacov sunt enumerați ca eroi ai credinței în Evrei 11:17-22, când te gândești cât de încurcate erau relațiile lor de familie?

Adesea, campionii credinței în Dumnezeu nu au fost la înălțimea propriilor așteptări și cu atât mai puțin la înălțimea așteptărilor lui Dumnezeu. Bărbații aceștia sunt menționați în Evrei 11 nu datorită relațiilor lor de familie dezordonate, ci în ciuda acestora. Ei au învățat - deseori pe propria piele - despre credință, dragoste și încredere în Dumnezeu în timp ce se luptau cu aceste probleme de familie.

Ce probleme sau disfuncționalități familiale ai moștenit? Cum te poate ajuta credința în Dumnezeu să rupi acel tipar, cel puțin pentru viitor?

Luni, 2 august – Alegerea unei noi direcții

Iosif ia cu el durere, relații complicate și anxietate în timp ce călătorește spre Egipt, unde urma să fie vândut ca sclav. Nu a fost deloc o călătorie tihnită, în timp ce își înghițea lacrimile.

„Între timp, Iosif și cei ce l-au cumpărat se aflau pe drumul spre Egipt. Pe când caravana călătorea spre miazăzi, către hotarele Canaanului, băiatul a putut zări în depărtare colinele printre care se aflau și corturile tatălui său. El a plâns amar, gândindu-se la tatăl său iubitor, în singurătatea și durerea lui. Din nou i-a venit în minte scena de la Dotan. l-a văzut pe frații săi plini de mânie și a simțit privirile lor furioase ațintite asupra lui. Cuvintele înțepătoare și insultătoare, cu care ei au răspuns rugămintelor lui disperate, răsunau în urechile lui. Cu inima tremurândă, privi înainte, spre viitor. Ce schimbare avusese loc în situația lui - de la poziția sa de fiu preaiubit la aceea de sclav disprețuit și neajutorat! Singur și fără prieteni, care avea să-i fie soarta în țara străină în care era dus? Pentru un timp, Iosif căzu pradă unei dureri și unei groaze nestăpânite. [...]

În situația aceasta, gândul i s-a îndreptat spre Dumnezeul tatălui său. În copilărie, el fusese învățat să-L iubească și să se teamă de El. Adesea, în cortul tatălui său, el ascultase istorisirea visului pe care Iacov îl avusese când fugise în exil. [...] Toate aceste lecții prețioase îi veneau acum cu putere în minte. Iosif credea că Dumnezeul părinților săi va fi și Dumnezeul lui. *Atunci și acolo, el s-a consacrat pe deplin lui Dumnezeu și s-a rugat ca Păzitorul lui Israel să fie cu el în țara exilului său*” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pp. 213-214 (subliniere adăugată)

Unele culturi accentuează rolul pe care îl are comunitatea asupra individului, în timp ce altele sunt înclinate să accentueze rolul individului asupra comunității. Deși în Scriptură găsim un echilibru între cele două, e limpede că există atât o chemare personală, cât și una colectivă la angajament față de Dumnezeu. Iosif începe să găsească liniște în relațiile sale prin luarea unei hotărâri personale de a-L urma pe Dumnezeu.

3. Ce ne învață următoarele versete despre angajamentul nostru personal? Deuteronomul 4:29; Iosua 24:15; 1 Cronici 16:11; Psalmii 14:2; Proverbele 8:10

Ca să găsim odihnă, fiecare dintre noi trebuie să ia o hotărâre personală de a-L urma pe Dumnezeu. Chiar dacă străbunii noștri au fost niște uriași din punct de vedere spiritual, credința și spiritualitatea lor nu se transmit genetic. Relația cu Dumnezeu se dezvoltă doar prin experiență directă, personală, nu printr-una de împrumut.

Marti, 3 august – Adevărata valoare de sine

Dacă Iosif a nutrit vreo speranță de a fugi și de a găsi drumul înapoi spre casă, aceasta s-a spulberat odată ce a ajuns în Egipt, unde a fost revândut unei familii importante. În Geneza 39:1 se spune că „Potifar, dregătorul lui Faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat de la ismaeliții care-l aduseseră”. Dintr-odată, tânărul băiat a fost aruncat într-o cultură și o limbă noi și ciudate.

Familia și relațiile noastre apropiate sunt cruciale în dezvoltarea propriei stime de sine. Iosif crescuse crezând că era special - fiul cel mai mare al celei mai iubite soții (Geneza 29:18). Fără îndoială, el era favoritul tatălui și singurul cu o haină frumoasă, în multe culori (Geneza 37:3,4).

Dar cine era el acum? Un sclav, cineva care putea fi cumpărat sau vândut după bunul plac al altora. Cât de repede s-a schimbat întreaga lui condiție. Cât de repede viața s-a întors împotriva lui.

Într-adevăr, Iosif învață lecția pe care noi toți trebuie să o învățăm. Dacă depindem de alții ca să ni se spună cât valorăm, atunci vom fi prinși într-o cursă dură și vom fi îngrozitor de confuzați, pentru că nu toți vor aprecia cine suntem sau cum suntem. În schimb, noi trebuie să ne găsim propria valoare în ceea ce Dumnezeu gândește despre noi - în modul în care ne privește Dumnezeu - și nu în rolurile pe care le avem în prezent.

4. Cum ne vede Dumnezeu pe fiecare dintre noi? Isaia 43:1; Maleahi 3:17; Ioan 1:2; Ioan 15:15; Romani 8:14; 1 Ioan 3:1,2

Dumnezeu vede în fiecare dintre noi un potențial, o frumusețe și un talent pe care noi nici măcar nu ni le putem imagina. În cele din urmă, El a fost gata să moară pentru ca noi să putem avea ocazia de a deveni tot ceea ce am fost creați să fim - de a ne atinge potențialul maxim. Deși ne arată cât de îngrozitor este păcatul nostru și cât de mare a fost prețul plătit ca să fim răscumparați din el, crucea ne mai arată și marea valoare pe care o avem în ochii lui Dumnezeu. Indiferent de ceea ce gândesc alții despre noi sau chiar noi despre noi înșine, Dumnezeu ne iubește și caută să ne răscumpeze nu doar din puterea păcatelor de acum, ci și din moartea veșnică pe care păcatele o aduc cu sine.

Există multe voci care ne spun să ne iubim pe noi înșine așa cum suntem și să ne acceptăm necondiționat. De ce este această realitate o autoamăgire?

Miercuri, 4 august – Relații principale

Inițial, istoria lui Iosif în Egipt ia o întorsătură favorabilă. El și-a încredințat viața în mâna lui Dumnezeu și Dumnezeu îl binecuvântează, ridicându-l pe niște culmi pe care fiul lui Iacov nu și le imaginase, în casa lui Potifar.

5. Cum ar putea fi văzute binecuvântările lui Dumnezeu în viața lui Iosif în mod practic? Cum sunt relațiile lui interpersonale? Geneza 39:1-6

Deși Iosif pare să se înțeleagă foarte bine cu Potifar și relațiile sale cu personalul casei par să fie bune, necazul pânzește la ușă. Cineva din casă nu are liniște.

6. Cu ce problemă de relație se confruntă Iosif? Cum alege el să o gestioneze? Geneza 39:7-10

Iosif are o problemă cu soția lui Potifar. Poate că ar trebui să reformulăm astfel: *Soția lui Potifar are o problemă*. Ea se uită la ceilalți ca la niște „lucruri” care pot fi manipulate și folosite. Ea vrea să îl „folosească” pe Iosif. Iosif este descris ca fiind „frumos la statură și plăcut la chip” (Geneza 39:6). Rareori Biblia menționează trăsăturile fizice ale oamenilor, pentru că Dumnezeu „nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă” (1 Samuel 16:7). În ciuda insistențelor acestei femei nelegiuite, Iosif face ceva în aparență în dezavantajul lui. El aplică principiile biblice la toate relațiile - în cazul acesta, la cea cu soția lui Potifar. Principiile biblice referitoare la relații nu sunt demodate, după cum oricine a suferit consecințele păcatului poate să adeverească (adică toți).

Relatarea biblică subliniază că acesta nu era un caz izolat, o ispită cu care se confrunta doar atunci. Soția lui Potifar îl urmărise în repetate ocazii (Geneza 39:10). Iosif a încercat să-i explice motivația deciziei sale (Geneza 39:8,9), dar aceasta nu a părut să funcționeze.

Iosif și-a dat seama că nu poate controla alegerile celorlalți. Totuși, el s-a hotărât să trăiască, să iubească și să-i trateze pe cei din jurul lui într-un mod care să-L onoreze pe Dumnezeu. Iosif a învățat să trăiască în prezența lui Dumnezeu. Această cunoaștere l-a ajutat să reziste ispitei.

Ai încercat să aplici principiile biblice la toate relațiile tale, chiar și la cele în care celălalt nu le aplică? Ce s-a întâmplat? Citește Matei 5:43-48. De ce este important să trăiești astfel?

Joi, 5 august – Marea luptă în viața personală

După cum știm din lectura relatării (Geneza 39:11-20), Iosif are de suferit din cauza deciziei sale bazate pe principii. El este aruncat în închisoare. Ca proprietate a lui Potifar, ar fi putut să fie omorât pe loc, fără comentarii. Evident, Potifar nu a crezut-o pe soția lui, dar a trebuit să-și apere reputația luând atitudine. Și totuși, în ciuda circumstanțelor îngrozitoare, Scripturile spun că „Domnul a fost cu Iosif” (Geneza 39:21).

Viața pe planeta Pământ nu este dreaptă. Binele nu este întotdeauna răsplătit și răul nu este întotdeauna pedepsit. Totuși, există și o veste bună: Iosif poate să găsească odihnă, chiar în închisoare fiind, pentru că Dumnezeu este cu el. El ar fi putut să mediteze la nedreptatea pe care o suferise, să se retragă în sine și chiar să renunțe la Dumnezeu.

7. Ce face Iosif în timp ce se află în închisoare? Cum relaționează cu cei din jurul lui? Geneza 39:21-40:22

În temniță, Iosif are de-a face cu realitatea, nu cu idealul. El creează legături; îi ajută pe ceilalți, chiar dacă relațiile în închisoare erau departe de idealul pe care trebuie să și-l fi dorit. Iar Iosif nu este mai presus de situație: el cere ajutor și se face vulnerabil. Îi cere ajutor paharnicului, atunci când îi interpretează visul.

8. Care este perspectiva generală asupra relațiilor pe care Pavel o prezintă în Efeseni 6:1-13?

Relațiile noastre sunt reflexii în miniatură ale marii lupte dintre Dumnezeu și Satana, care răcnește ca un leu, de-a lungul veacurilor. Prin urmare, aceasta înseamnă că *nu există relații perfecte*. Fiecare relație trebuie să aibă o dinamică de creștere, iar Satana are un mare interes în a folosi toate relațiile noastre - în special pe cele mai apropiate - în avantajul său, pentru a ne răni și pentru a zădărnici voia lui Dumnezeu pentru viața noastră. Putem fi recunoscători că nu suntem lăsați să ducem bătăliile acestea de unii singuri. Cuvântul lui Dumnezeu definește care sunt principiile pentru relațiile noastre. Promisiunea Lui de a ne da înțelepciune (Iacov 1:5) se extinde și la relațiile noastre. Și așa cum a fost cu Iosif, El promite să fie și cu noi, când relațiile noastre se dovedesc a fi dificile.

Gândește-te la făgăduința lui Dumnezeu din Iacov 1:5 și ia-ți un moment să te rogi pentru înțelepciune în relațiile tale. Cum cauți să fii deschis la îndemnurile Duhului Sfânt în timp ce relaționezi cu acești oameni?

Vineri, 6 august – Un gând de încheiere

În contextul experienței lui Iosif în casa lui Potifar, Ellen G. White a scris: „Aici se află un exemplu pentru toate generațiile care vor trăi pe pământ. [...] Dumnezeu va fi un ajutor mereu prezent în vreme de nevoie, iar Duhul Său îi va ocroti. Deși vor fi înconjurați de ispitele cele mai aspre, există un Izvor al puterii la care pot să apeleze pentru a li se împotrivi. Cât de nemilos a fost atacul asupra caracterului moral al lui Iosif. [...]

El a suferit pentru că nu a renunțat la integritatea lui. Însă și-a pus reputația și interesele în mâinile lui Dumnezeu. Cu toate că Dumnezeu a îngăduit ca Iosif să sufere pentru un timp spre a-l pregăti să ocupe o poziție importantă, totuși El a păzit reputația aceea care fusese înnegrită de acuzatoarea nelegiuită și, în cele din urmă, în momentul rânduit de El, a făcut ca reputația aceea să strălucească. Dumnezeu a făcut ca până și închisoarea să fie o cale pentru înălțarea lui Iosif. În timp, virtutea își va aduce propria răsplată. Apărarea inimii lui Iosif a constatat în temerea de Dumnezeu, care l-a făcut să fie credincios și drept față de stăpânul său și loial față de Dumnezeu. El a disprețuit acea lipsă de recunoștință care l-ar fi determinat să

Studiu Biblic, Trim. III, 2021 – Odihna în Hristos

- Studii -

Studiul 6 – Găsind odihna în legăturile de familie

abuzeze de încrederea stăpânului său, deși era posibil ca acesta să nu afle niciodată de cele petrecute.” - Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 132

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Ioan 19 - Faptele 4

1. Cum scrie Ioan că au iudeii obiceiul să îngroape (morții)?
2. Când S-a arătat Isus a treia oară ucenicilor?
3. Unde se afirmă faptul că David era proroc?
4. Cum se împărțeau banii sau lucrurile care erau „de obște”?

Evanghelizare, Secțiunea 14, subcapitolul „Rezultatele lucrării biblice”

5. Cum este sufletul care se consacră lui Hristos?